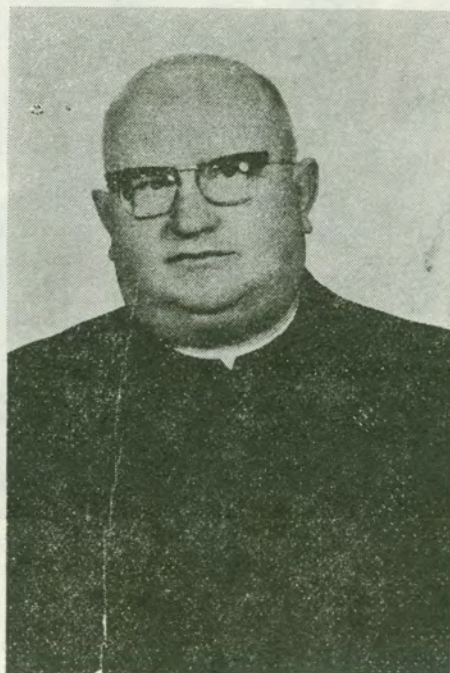

Uz šezdesetgodišnjicu života i rada Đure Golubića

Lanjske godine navršila se šezdeseta godišnjica života Đure Golubića, čije crkvene himne pjevamo po našim crkvama. Jedna je od velikih zadaća cecilijanskog pokreta bila, uz ostalo, školovati i odgajati crkvene glazbenike ne samo na stručnom području (vođenje zbora, sviranje orgulja, poznavanje Gregorijanskog koralala) nego posebno u propisima crkvene glazbe i oplemenjivanju smisla i ukusa za pravu crkvenu glazbu.

Đuro Golubić je svojim marljivim radom, bez sustavnog glazbenog školovanja, postigao lijep uspjeh na tom području. Rođen u župi Veliki Bukovec, u glazbenoj obitelji (otac je svirao brač, jedan brat citru, a drugi harmoniku), on je od malih nogu upijao u sebe zvukove pučkih podravskih napjeva i crkvenih popijevki. Po dolasku u zagrebačko sjemenište bio je zapažen po svojoj muzikalnosti pa je počeo učiti violinu, a kasnije pedalni harmonij i orgulje pod vodstvom profesora Miroslava Magdalenića. Tu počinje poznanstvo s pok. Mo. Albom Vidakovićem. Velikim marom Đuro Golubić počinje učiti u bogosloviji harmoniju i gregorijanski koral s maestrom Ivšićem. Detaljno je upoznao stare načine, koji su mu bili bliski zbog podravskog melosa, pretežno modalnoga. Kao pjevač u katedrali pažljivo prati majstorsko sviranje na orguljama i improviziranje prof. Fr. Dugana. Dok je bio bogoslov još se ne usuđuje skladati, nego tek kasnije, boraveći u Staroj Gradiški s A. Canjugom, K. Kolbom i M. Ivšićem. S A. Canjugom radi temeljito harmoniju i kontrapunkt, a s Ivšićem fugu. Tokom tih godina privatnih studija Đ. Golubić počinje skladati male skladbe liturgijskog karaktera. To su bile većinom skladbe za orgulje: verseti, fugete, razne liturgijske skladbe (himni, popijevke, Ave Maria itd.).

Iako broj skladbi Đ. Golubića nije velik, ipak se u njima pokazuje njegov izraziti smisao za instrumentalnu glazbu (verzeti, preludiji, fugete, fuge), vrlo dobro poznavanje polifonog stila i starocrkvenih načina. Njegova najpoznatija tiskana zbirka je 14 CRKVENIH HIMANA o kojima piše A. Vidaković u »Uputama crkvenim orguljašima«, br. 6, 1961. »... Teško je reći koji je himan ljepši i uspjeliji. Ali se može s pravom ustvrditi, da su svi od reda veoma prikladni za crkvu i liturgijsku upotrebu, jer su skladani jednostavno, pjevno i muzikalno... Skladbe su rađene u duhu i prema tradiciji naše slavne Cithare octochorde. To znači da se prirodno nadovezuju na pravi crkveni stil, koji se je razvijao od grurovskog koralala, preko naših starih crkvenih pjesmarica, sve do Kantuala. Ujedno se može reći, da su Golubićeve himni još i korak dalje od tih nastojanja, jer donose i nešto novo. Donose, naime, veoma zgodne uvodne predigre, međugre i završetke za orgulje. Time se orguljašu pruža za svaki pojedini himan potreban glazbeni materijal, koji je najuže povezan s glavnim motivima popijevke i oslobađaju ga brige, da traži po raznim drugim zbirka predigre, koje rijetko kada odgovaraju duhu i stilu same popijevke. I ove orguljske skladbe odišu pravim crkvenim duhom, jer su rađene mahom u polifonom stilu, primjenjujući ukusne imitacije i kadence i uvodeći pjevače u određeni tonalitet popijevke. Najveći dio popijevaka rađen je u starijim crkvenim načinima — to je također jedna od vrjednih osebina ove zbirke, jer se tim načinima odgaja ukus pjevača i za pjevanje koralnih napjeva. Sve u svemu, ova je zbirka crkvenih himana Đure Golubića značajan uspjeh kako za samog skladatelja tako i za čitavu našu suvremenu glazbu. Ostaje da se još samo najtoplije preporuča svim orguljašima, da ju prigrlje

Đuro Golubić

i nauče sa svojim pjevačima i prošire po svim našim crkvama«.

Šteta je da autor nije proširio svoj interes na više područja (harmonizacija koralala, obrada pučkih popijevaka, psalmi, koralne predigre td.), što bi mu pružilo veće mogućnosti skladateljske imaginacije. Ipak i na onom što je stvorio, Đuro Golubić pokazuje izvrsno vladanje glazbenom materijom, ma da mu prilike nisu pogodovale sistematskom glazbenom školovanju. Uz to je, pogođen bolešću, spriječen baviti se dotjerivanjem i prepisivanjem svojih skladbi.

Obilježavajući skromno autorov šezdesetgodišnji jubilej, želimo mu mnogo zdravlja, da bi mogao još mnogo lijepih časova posvetiti glazbenoj umjetnosti. Ad multos annos!

POPIS SKLADBI ĐURE GOLUBIĆA

Skladbe za orgulje

Fuga u F-duru,
Fuga u C-duru,
Fuga u F-duru,
Fuga u Es duru,
Kromatska fuga u a-molu,
Fuga u d-molu (tiskana u prilogu »Sv. Cecilije«),
Fuga u f-molu,
Fuga u g-molu,
Fuga u E-duru,
Uvod i fugeta u F-duru,
Fugeta u F-duru,
Preludij i fugeta u Es-duru,
Fugeta u g-molu,
Fugeta u a-molu,
Fugeta u Es-duru,
Verset u C-duru,
Verset u C-duru,
Verset u h-molu,
Verset u c-molu,
Verset u a-molu,
Verset u a-molu.

Verset u c-molu,
Verset i fuga u a-molu,
Verset u a-molu,
Verset u g-molu,
Verset u D-duru,
Verset u F-duru,
Verset u G-duru,
Verset u As-duru,
Verset u G-duru,
Verset u Des-duru,
Verset u a-molu.
Skladbe za zbor:
Za majčin dan (za 2 ženska glasa i orgulje),
Himni — O Srce čišće od sunca,
— Kog zemlja more,
Oče naš,
Ave Maria.
Za pučko pjevanje:
14 crkvenih himana (1961).
Razne harmonizacije